కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ టాక్స్, వెస్ట్ బెంగాల్

వర్సెస్

ఎ.డబల్యూ.ఫిగ్గిస్ మరియు కో.,మరియు ఇతరులు

[మెహర్ చాంద్ మహాజన్, ఎస్. ఆర్. దాస్ మరియు భగవతి న్యాయమూర్తి.]

1953

సెప్టెంబర్ , 24.

ఆదాయపు పన్ను చట్టం (XI/1922), సెక్షన్ 25(4) –పన్ను చెల్లిస్తున్న సంస్థ 1918 – 1947లో లిమిటెడ్ కంపెనీగా మార్పు– సెక్షన్ 25(4) క్రింద ఉపశమన హక్కు–1939,1947లో సంస్థ సిబ్బందిలో మార్పు మరియుప్రభావం.

ఆదాయ–పన్ను అంచనా ప్రయోజనాల కోసం,భాగస్వాములు కన్నా,ఒక సంస్థ, ప్రత్యేకమైన గుర్తింపును కలిగి ఉంటుంది. సంస్థ యొక్క రాజ్యాంగంలో మార్పు, కొత్త ప్రత్యేకమైన అంచనా వేయదగిన సంస్థ భాగము లేదా అంచనా వేయదగిన సంస్థను తీసుకురాదు.

(1) 67 I.A. 464,481.

ఒక సంస్థ ముగ్గురు భాగస్వామ్యులు కలిగియున్నది. A, B మరియు C అనే ముగ్గురు,టీ బ్రోకర్ల వ్యాపారంను చేయుచు,1918 ఆదాయపు పన్ను చట్టం క్రింద కింద ఆదాయపు పన్ను చెల్లించారు.భాగస్వాములమధ్య అనేక మార్పులు జరిగాయి. 1939నాటికి సంస్థ లో C,D మరియు ఈ ఉన్నారు.C పదవీ విరమణ పొందారు మరియు 1945లో కొత్త భాగస్వామ్య దస్తావేజు D, E మరియు F మధ్య వ్రాయబడింది మరియు వారు వ్యాపారం ను కొనసాగించారు.1947లో భాగస్వామ్యంగా ఉన్న వ్యాపారం లిమిటెడ్ కంపెనీ వ్యాపారం గా మార్చబడింది.ఆదాయపుపన్ను చట్టం25(4)క్రింద ఉపశమనం ఇవ్వడానికిఆదాయపన్ను శాఖ అధికారులు నిరాకరించారు. 1939లో సంస్థ యొక్క భాగస్వాములు, 1947లో సంస్థలోని భాగస్వాములు భిన్నంగా ఉన్నారు.

చెప్పబడినది,1947లోసంస్థ,రాజ్యాంగంలో మార్పులు చేసినప్పటికీవాస్తవానికి స్థాపించబడిన సంస్థ యొక్క వ్యాపారందాని ప్రారంభం సమయం నుండి లిమిటెడ్ కంపెనీ సమయం వరకు విజయం సాధించింది., మరియు సంస్థ భాగం అంతా 1945లో పునర్నిర్మాణం జరిగింది.దీన్నివేరే విభాగం గా చేయదు మరియు సంస్థ కాబట్టి చట్టం యొక్క25(4).కింద ఉపశమనం పొందేందుకు అర్హులు.

సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీలు నం. 77 ఆఫ్ 1952.

కలకత్తాలోని హై కోర్ట్ ఆఫ్ జ్యుడికేచర్ (హారీస్ సి. జె.మరియుబెనర్జీ జె.) ఆదాయపు పన్ను రిఫరెన్స్ నం. 70 ఆఫ్ 1950. దాని ప్రత్యేక అధికార పరిధిలో (ఆదాయ-పన్ను) జనవరి 9, 1951 నాటి తీర్పు మరియు ఉతర్వులు నుండి అప్పీలు

అప్పీలుదారు కోసం సి.కె.దాఫ్తరీ,భారతదేశం కొరకు సొలిసిటర్ జనరల్ (పోరస్ ఎ. మెహతా,అతనితో)

ప్రతివాదుల కోసం ఎన్. సి. ఛటర్జీ (బి.సేన్,అతనితో)

1953, సెప్టెంబరు 24. న్యాయస్థానం తీర్పును వెలువరించిన వారు

మహాజన్ జె.---ఇది భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66(1) కింద సూచనలో ప్రశ్నకు హైకోర్టు సానుకూలంగా సమాధానం ఇచ్చిందని అందించబడిన కలకత్తాలోని హైకోర్టు న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పు నుండి వచ్చిన అప్పీలు.

మదింపుదారు భాగస్వామ్య సంస్థ యందు సంబంధం కలిగి ఉన్నారు. 1918 చట్టం ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను చెల్లించినప్పుడు,భాగస్వామ్య సంస్థ యందు ముగ్గురు భాగస్వామ్యలు కలరు,మాథ్యూస్, ఫిగ్గీస్ మరియు నోట్లీ ఉన్నారు. సంస్థ పేరు ఎ. డబల్యూ. ఫిగ్గిస్ &కో.,మరియు దాని వ్యాపారం టీ బ్రోకర్లుసంస్థ యొక్క రాజ్యాంగంలో అనేక మార్పులు జరిగాయి, ఫలితంగా భాగస్వాముల వాటాలలో మార్పు వచ్చింది.

1924లో, మాథ్యూస్ బయటకు వెళ్లాడు మరియు అతని వాటాను ఫిగ్గీస్ మరియు నోట్లీ స్వాధీనం చేసుకున్నారు.1926లో మరొక భాగస్వామి స్క్వైర్ పరిచయం చేయబడింది. 1932లో ఫిగ్గీస్ బయటకు వెళ్లింది మరియు 1932 నుండి 1939 వరకు భాగస్వామ్యంలో నోట్లీ మరియు స్క్వైర్ మాత్రమే ఉన్నారు. 1939లో హిల్మాన్ని భాగస్వామి గా తీసుకువచ్చారు చట్టం యొక్క25(4)మరియు ఈ ముగ్గురు భాగస్వాములు ఉన్నారు. 1943లో నోట్లీ బయటకు వెళ్లాడు., మరియు భాగస్వామ్య వ్యాపారాన్ని స్క్వైర్ మరియు హిల్మాన్ అనే ఇద్దరు భాగస్వాములు నిర్వహించారు. 1945లో గిల్బర్ట్ తీసుకురాబడింది. ఈ ఏర్పాటు మే 31, 1947 వరకు భాగస్వామ్యాన్ని లిమిటెడ్ కంపెనీగా మార్చేవరకు కొనసాగింది.

1947-48 అంచనా వేయు సంవత్సరానికి, భాగస్వామ్య సంస్థ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ ద్వారా ఉత్తరాధికారం పొందినందున చట్టంలోని సెక్షన్ 25(4) కింద ఉపశమనం పొందేందుకు తనకు అర్హత ఉందని మదింపుదారు పేర్కొన్నారు.1939 భాగస్వామ్య దస్తావేజులో,ఏ భాగస్వామి యొక్క పదవీ విరమణపై భాగస్వామ్యం నిర్ణయించబడదు, కానీ మిగిలిన భాగస్వాములచే కొనసాగించబడుతుందని ఒక నిబంధన ఉంది. 1945లో గిల్బర్ట్ను తీసుకువచ్చినప్పుడు తాజా

భాగస్వామ్య దస్తావేజు రూపొందించబడినట్లు కనిపిస్తోంది. ఈ ముగ్గురు భాగస్వాములు ఏర్పాటు చేసిన భాగస్వామ్యం 1918 చట్టం ప్రకారం పన్ను చెల్లించినప్పుడు ప్రారంభించిన వ్యాపారాన్నే కొనసాగించింది.కేసువివరాలలో భాగస్వాముల యొక్క సిబ్బందిలో మరియు వారి సంబంధిత వాటాల్లో కేవలం మార్పు మాత్రమే కాకుండా, సంస్థ రద్దు, మరియు ఏదైనా విభాగంలో దాని ఆస్తులు మరియు అప్పుల యొక్క లేదా దాని వ్యాపారానికి వారసత్వంగా ఏదైనా బయటి వ్యక్తిఉన్నట్లు కనిపించడం లేదు.

1939లో సంస్థ యొక్క భాగస్వాములు 1947లో ఉన్న సంస్థ యొక్క భాగస్వాములకు భిన్నంగా ఉన్నందున, దరఖాస్తుదారుకు ఎటువంటి ఉపశమనం ఇవ్వలేరనే కారణంతో ఆదాయపు పన్ను అధికారి మధింపు దారుని యొక్క దావాను అనుమతించలేదు. అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ఈ అభిప్రాయాన్ని సమర్థించారు. ఆదాయపు పన్ను ట్రిబ్యునల్కు అప్పీలుచేసిన తర్వాత, ఈ నిర్ణయం రద్దు చేయబడింది మరియు సెక్షన్ 25(4) కింద దరఖాస్తుదారునికి ఉపశమనం లభించింది. ట్రిబ్యునల్ ముందు కమిషనర్ తరపున వాదించబడింది,భాగస్వామ్యం అనేది వ్యక్తుల సంఘం తప్ప మరొకటి కాదని, అందువల్ల చట్టంలోని సెక్షన్ 25(4) కింద ఉపశమనం పొందడానికి 24 ఆర్డర్లో 1939 నాటి భాగస్వాములు,1947 భాగస్వాములతో సమానంగా ఉండాలి. తర్వాత సంస్థ కంపెనీగా ఉత్తరాధికారం సాధించింది .ట్రిబ్యునల్ఈ వాదనను తిప్పికొట్టింది మరియు సెక్షన్ 25(4) ద్వారా ఉపశమనాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంది.ఆదాయపుపన్ను చట్టం వ్యాపారానికి ఇవ్వబడుతుంది మరియు వ్యాపారాన్ని నిర్వహిస్తున్న వ్యక్తులకు కాదు, మరియు సంస్థ యొక్క రాజ్యాంగంలో మార్పులను విస్మరించవలసి ఉంటుంది. ఎ.డబల్యూ. ఫిగ్గిస్ &కో.భాగస్వామ్య సంస్థ యొక్క వ్యాపారం దాని ప్రారంభం నుండి పరిమిత కంపెనీ ద్వారా ఉత్తరాధికారం సాధించే వరకు టీ బ్రోకర్లుగా కొనసాగిందనుటలో ట్రిబ్యునల్ ముందు ఎలాంటి వివాదం లేదు. ఆదాయపు పన్ను ప్రయోజనాల కోసం, వ్యాపారాన్ని నిర్వహిస్తున్న భాగస్వాములతో పాటు సంస్థకు ప్రత్యేక న్యాయసంబంధమైన ఉనికిని కలిగి ఉంటుందని మరియు దాని నియమాలలో రాజ్యాంగంలో మార్పు వచ్చినప్పటికీ సంస్థను కొనసాగించవచ్చని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయ పడినది.

అప్పీలుదారు ఈ సందర్భంలో ట్రిబ్యునల్ ఒక కేసును పేర్కొంటూ,మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 66(1) ప్రకారం కింది ప్రశ్నను హైకోర్టుకు సూచించింది:

"కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో, 31మే, 1947న ఏర్పాటైన సంస్థ భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 25(4) కింద ఉపశమనం పొందే హక్కు కలిగి ఉందా?"

అనే ప్రశ్నకు హైకోర్టు సానుకూలంగా సమాధానం ఇచ్చింది. ట్రిబ్యునల్ తీసుకున్న అభిప్రాయాన్ని సమర్థించింది.

మా ముందు ఈ విధంగా చెప్పబడింది,చట్టంలోని సెక్షన్ 25 (4) పై, హైకోర్టు ఏర్పాటు చేసిన నిర్మాణం తప్పుగా ఉందని, మరియు సెక్షన్ భాష ద్వారా హామీ ఇవ్వలేదని మరియు సంస్థ యొక్క కూర్పులో మార్పు కారణంగా,అదే సంస్థ పూర్తిగా కొనసాగానందున, చట్టంలోని సెక్షన్ 25(4) కింద ఉపశమనం పొందే హక్కు లేదు. . మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ఈ వివాదం బలం లేనిది. సెక్షన్ 25 (4) ఈ నిబంధనలు:-

" భారత ఆదాయపు పన్ను (సవరణ) చట్టం , 1939 ప్రారంభంలో ఉన్న వ్యక్తి, భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1918లోని నిబంధనల ప్రకారం ఏ సమయంలోనైనా పన్ను విధించబడె ఏదైనా వ్యాపారం, వృత్తి లేదా వృత్తిని కొనసాగిస్తు, అటువంటి సామర్థ్యంలో మరొక వ్యక్తి ఉత్తరాధికారం సాధించన,మార్పు కేవలం భాగస్వామ్య రాజ్యాంగంలో మార్పు కాదు, ముగింపు మధ్య కాలంలోని ఆదాయం, లాభాలు మరియు లాభాలకు సంబంధించి మొదట పేర్కొన్న వ్యక్తి ఎటువంటి పన్ను చెల్లించకూడదుమునుపటి సంవత్సరం మరియు అటువంటి వారసత్వపు తేదీ, మరియు అటువంటి వ్యక్తి అంతకుముందు సంవత్సరం యొక్క ఆదాయం, లాభాలు మరియు లాభాలు పేర్కొన్న కాలం యొక్క ఆదాయం, లాభాలు మరియు లాభాలుగా పరిగణించబడతాయని దావా చేయవచ్చు. అటువంటి దావా ఏదైనా చేయబడినప్పుడు, చెప్పబడిన కాలానికి సంబంధించిన ఆదాయం, లాభాలు మరియు లాభాల ఆధారంగా ఒక అంచనా వేయబడుతుంది,మరియు గత సంవత్సరం ఆదాయం, లాభాలు మరియు లాభాలకు సంబంధించి చెల్లించాల్సిన మొత్తం కంటే ఎక్కువ మొత్తంలో పన్ను చెల్లించబడి ఉంటే. అటువంటి మూల్యాంకనం ఆధారంగా, వ్యత్యాసంను వెనుకకు ఇవ్వబడుతుంది."

ఈ విభాగం భాగస్వాముల యొక్క సిబ్బందిలో కేవలం మార్పును వారసత్వంగా పరిగణించదు., మరియు అటువంటి మార్పును విస్మరిస్తుంది. భాగస్వామ్య రాజ్యాంగంలో కేవలం మార్పు తప్పనిసరిగా కొత్త అంచనా వేయదగిన భాగమును లేదా విభిన్న అంచనా వేయదగిన సంస్థను ఉనికిలోకి తీసుకురాదు, మరియు అటువంటి సందర్భంలో మొత్తం వ్యాపారం యొక్క వికేంద్రీకరణ ఉండదు అని సెక్షన్ యొక్క నిబంధనల నుండి ఇది అనుసరిస్తుంది.

ఇది నిజం,భాగస్వామ్య చట్టం ప్రకారం ఒక సంస్థకు దాని భాగస్వాములను మినహాయించి ఎటువంటి చట్టపరమైన ఉనికి లేదు మరియు దాని భాగస్వాములను వివరించడానికి ఇది కేవలం సమ్మతమైన పేరు మాత్రమే,కేవలం భాగస్వాములు రావడం లేదా పోవడం అనేది చట్టం ప్రకారం సంస్థను రద్దు చేయడం జరగదు. ఇది నిజం. ఒక భాగస్వామి ఇతర భాగస్వాముల సమ్మతితో పదవీ విరమణ చేయవచ్చు మరియు ఇతర భాగస్వాముల సమ్మతితో ఒక వ్యక్తిని భాగస్వామ్యంలో ప్రవేశపెట్టవచ్చు.పునర్నిర్మించినసంస్థ రద్దు అయ్యే వరకు అదే సంస్థ పేరుతో తన వ్యాపారాన్ని కొనసాగించవచ్చు. భాగస్వామ్య చట్టంలో రూపొందించిన విధంగా పదవీ విరమణ చేసే భాగస్వాములకు సంబంధించిన చట్టం కఠినమైన ఆంగ్ల సాధరణ చట్టం యొక్క సిద్ధాంతానికి మధ్య

రాజీగా ఉంటుంది,ఇది సంస్థలో ఏదైనా చూడడానికి నిరాకరించింది కానీ భాగస్వామ్యంతో వ్యాపారాన్ని నిర్వహించే వ్యక్తులకు సామూహిక పేరు.సంస్థనుఒక ప్రత్యేక వ్యక్తి భాగస్వామ్యం లేదా వార్తక వినియోగం సంస్థ ఒక విభిన్న వ్యక్తిగా గుర్తించబడినది లేదా వాణిజ్య కార్పొరేషన్ . కానీ ఆదాయపు పన్ను చట్టం ప్రకారం స్థానం కొంత భిన్నంగా ఉంటుంది. ఒక సంస్థ దాని భాగస్వాముల నుండి విభిన్నంగా అంచనా వేయదగిన సంస్థగా చెప్పబడుతుంది, వారు వ్యక్తిగతంగా కూడా అంచనా వేయవచ్చు. ఛార్జింగ్చేయబడిన సెక్షన్ 3 ఈ నిబంధనలలో ఉంది:–

"ఏదైనా కేంద్ర చట్టం, ఏదైనా సంవత్సరానికి ఆదాయపు పన్ను విధించబడుతుంది లేదా ఆ రేటులో పన్ను విధించబడుతుంది లేదా ఆ రేట్లు ఆ సంవత్సరానికి అనుగుణంగా వసూలు చేయబడతాయి మరియు నిబంధనలకు లోబడి, ప్రతి వ్యక్తి, హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం, కంపెనీ మరియు స్థానిక అధికారం యొక్క మునుపటి సంవత్సరం మొత్తం ఆదాయానికి సంబంధించి, మరియు ప్రతి సంస్థ మరియు ఇతర వ్యక్తుల లేదా సంస్థ యొక్క భాగస్వాములు లేదా సభ్యులు కలయిక వ్యక్తిగతంగా."

సంస్థ యొక్క భాగస్వాములు వేర్వేరు అంచనా వేయదగిన సంస్థలు, అయితే సంస్థ అంచనా ప్రయోజనాల కోసం ఒక ప్రత్యేక మరియు విభిన్నమైన భాగంగా గుర్తించ బడుతుంది.చట్టంలోని సెక్షన్ లు 26, 48 మరియు 55 ఈ స్థానాన్ని పూర్తిగా సమర్థిస్తాయి. చట్టంలోని ఈ నిబంధనలు ఆదాయపన్ను చట్టాన్ని వర్తింపజేయడంలో ఆంగ్ల చట్టం లేదా భారతీయ చట్టం ప్రకారం భాగస్వామ్యం యొక్క స్వభావం యొక్క సాంకేతిక వీక్షణను తీసుకోలేమని చెబుతాయి. 1939 సంవత్సరంలో రెట్టింపు పన్ను చెల్లించిన ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1918 కింద అంచనా వేయబడిన భాగం యొక్క గుర్తింపును నిర్ణయించాల్సిన నిజమైన ప్రశ్న,1947లో ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ వ్యాపారంలో విజయం సాధించింది. ట్రిబ్యునల్ మరియు హైకోర్టు,సంస్థ యొక్క రాజ్యాంగంలో కేవలం మార్పులు చేసినప్పటికీ, వాస్తవానికి స్థాపించబడిన సంస్థ యొక్క వ్యాపారం దాని ప్రారంభం నుండి లిమిటెడ్ కంపెనీ ఉత్తరాధికారం వరకు టీ బ్రోకర్లుగా కొనసాగింది. లిమిటెడ్ కంపెనీ మరియు ఇది ఒకే భాగం గా ఉన్నది. అదే వ్యాపారాన్ని, ఒకే స్థలంలో కొనసాగిస్తోంది మరియు ఆ వ్యాపారం ముగించలేదు లేదా భాగం లో ఎటువంటి మార్పు చోటు చేసుకోలేదు.

1945లో రూపొందించబడిన భాగస్వామ్య దస్తావేజు గురించి గౌరనియడాఫ్తరీ ప్రస్తావించారు. ఆ తర్వాత వేరే సంస్థను ఏర్పాటు చేసినట్లు వాదించారు.హైకోర్టుపత్రంను చూడటానికి తిరస్కరించినది. కారణం ఈ పత్రం ట్రిబ్యునల్ ముందు ఆధారపడనందున మరియు ఆదాయపన్ను అధికారి లేదా అసిస్టెంట్ కమీషనర్ యొక్క ఉత్తర్వులో ప్రత్యేకంగా ఎటువంటి సూచన చెడుగా పేర్కొనబడనందున. ఈ పత్రం ఉన్నప్పటికీ ట్రిబ్యునల్ భాగస్వామ్య చట్టం ప్రకారం దాని ఏర్పాటులో రాజ్యాంగంలో మార్పు వచ్చినప్పటికీ సంస్థను కొనసాగించవచ్చని అభిప్రాయపడింది.

1939నాటి దస్తవేజు ప్రకారం ఏర్పాటైన సంస్థ యొక్క ఆస్తులు మరియు అప్పులకు ఏమైంది అనే ప్రశ్నపై ఈ పత్రం నిశ్శబ్దంగా ఉంది. అన్ని ఉద్దేశాలు మరియు ప్రయోజనాల కోసం పునర్నిర్మించిన సంస్థ వేరే భాగం కాదు కానీ దాని రాజ్యాంగంలో మార్పు ఉన్నప్పటికీ,అదే భాగంగా మిగిలిపోయింది.

ఫలితం ఏమిటంటే, హైకోర్టు సమర్పించిన ప్రశ్నపై ఇచ్చిన అభిప్రాయానికి భంగం కలిగించడానికి గణనీయమైన కారణాలు మనకు కనిపించలేదు. అందువల్ల అప్పీలు విఫలమైనది మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీలు కొట్టివేయబడింది.

అప్పీలుదారుకు ఏజెంట్: జి.హెచ్.రాజాధ్యక్ష.

ప్రతివాదులకు ఏజెంట్: పి. కె.ఛటర్జీ.